

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рж1 у 86/2020
06.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ... број .., чији је пуномоћник Саша Петровић, адвокат из ..., ул. ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 96/20 од 03.07.2020. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 06.08.2020. године, након спроведеног испитног поступка

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Управног суда Р4 у 96/20 од 03.07.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Предлагач АА је 22.07.2020. године поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 96/20 од 03.07.2020. године, којим је одбијен његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 2338/18, као неоснован.

Предлагач наводи да је предметни управни спор покренут 07.02.2018. године, а управни поступак 13.09.2013. године. Истиче да је услед протекла времена и дужине трајања управног поступка и управног спора дошло до смрти заинтересованог лица ББ, чији је пуномоћник предлагач, те да је стога предлагачу, као пуномоћнику заинтересованог лица, повређено право на суђење у разумном року. Предлаже да Врховни касациони суд усвоји жалбу, утврди повреду права на суђење у разумном року, наложи да се, у року од 15 дана, предузму процесне радње којима ће се делотворно убрзати поступак и предлагачу надокнадити трошкови на име састава жалбе у износу од 60.000,00 динара.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“ 25/82, „Службени гласник РС“ 6/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 и 55/14) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим

распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којим се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега, сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Ожалбеним решењем је одбијен приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 2338/18, као неоснован, са образложењем да се ради о сложеном предмету, као и да од дана подношења тужбе 01.02.2018. године до подношења приговора 07.05.2020. године није протекао неразумно дуг период који би довео до повреде права на суђење у разумном року.

Врховни касациони суд налази да је приговор АА ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 2338/18 требало одбацити као изјављен од неовлашћеног лица.

Према одредби члана 8. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, приговор се одбацује ако одсуство неког обавезног елемента приговора онемогућава да се по њему поступа, затим ако је приговор поднело неовлашћено лице или ако је преурањен.

АА је поднео приговор као пуномоћник заинтересованог лица ББ за коју је у приговору и жалби наведено да је преминула. Сагласно одредбама члана 93. Закона о парничном поступку, које се сходно примењују на основу одредаба члана 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, пуномоћје престаје смрћу физичког лица, проглашењем за умрло и губитком пословне способности. То значи да од тренутка смрти ББ, предлагач АА више нема овлашћења да предузима радње као пуномоћник ББ укључујући и изјављивање правних лекова и правних средстава међу којима је и приговор ради убрзавања поступка. Према становишту Европског суда за људска права, представке могу поднети само живе особе, или пак могу бити поднете у њихово име, док преминуло лице не може поднети представку, чак ни преко заступника (види одлуку од 21. октобра 2008. године у предмету *Kaya i Polat protiv Turske*, број представки 2794/05 и 40345/05).

По налажењу Врховног касационог суда, предлагач АА није могао ни у своје име поднети приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 2338/18, јер није активно легитимисан. Предлагач нема својство странке у предметном управном спору, а одредбом члана 2. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да право на суђење у разумном року има свака странка у судском поступку. Предлагач није стекао статус странке у предметном управном спору као наследник пок. ББ, јер у том смислу није предузео одговарајуће радње у поступку.

С обзиром на то да је ожалбеним решењем одбијен приговор АА ради убрзавања поступка, Врховни касациони суд је оценио да он има право на жалбу, али да је због свега претходно изложеног она неоснована. Стога је, на основу одредбе члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у ставу првом диспозитива жалба одбијена.

Врховни касациони суд је у ставу другом диспозитива одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сходном применом члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, јер предлагач није успео у поступку заштите права на суђење у разумном року.

Судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић